

פרשת קדושים

והכהן הגדול וגו'. וועל כל נפשות מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא (כא, י-יא)

תמהו המפרשים, אם אמרה תורה שכחן גדול אסור לו ליטמא אפילו לשבעה קרוביו, כיצד אם כן נכנס אלעזר למערה בעת פטירת אביו אהרן הכהן, כמובן בנסיבות (במדבר כ, כב-כט, ובפירוש"י שם).

ונראה לומר, מאחר שازהרה זו שאמרה תורה לביליטמא כהן גדול לקרובי חידוש הוא, דהא כהן הדירות נאסר אף הוא בטומאה, ובכל זאת התירו לו ליטמא ל' קרובים, וכיון שהחידוש הוא הבו דלא לוסיף עליה, וכדלהלן.

דנהנה פשtuות לשון הפסוקים 'והכהן הגדול אשר יצק על ראשו שמן המשחה וגו', 'ועל כל נפשות מת לא בא', משמעותם-DDוקא אם הוא לפי הסדר הזה דהיינו שקדמה תחילתה משיחתו לכהן גדול, ואח"כ zdmdna lo mitat achd mkrabiv, או az nazher labil itama lehem. ar am la kdmah kadosh chavonatu veganu shavao shvihim gam yachd, cndzon shelpanivo sheluzer ncnas lemurah um ahron haken abivo, casher mid um petirato yuver shrabit hakenah lidu, lcaorah vokel lo mer bza dcl zmn shel a hana aron baratzot haheim la hia aluzer haken gadol, vlcn ain dofi bma shvncnus umu lemurah.

מקור: מקרי דראדי